

Věc C-281/06

Hans-Dieter Jundt a Hedwig Jundt

v.

Finanzamt Offenburg

(žádost o rozhodnutí o předběžné otázce
podaná Bundesfinanzhof)

„Volný pohyb služeb – Učitelská činnost vykonávaná jako vedlejší pracovní činnost
– Pojem ‚úplata‘ – Náhrady výdajů – Právní úprava v oblasti osvobození od daně –
Podmínky – Úplata vyplacená vnitrostátní univerzitou“

Stanovisko generálního advokáta M. Poiarese Madura přednesené dne 10. října
2007 I - 12234
Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 18. prosince 2007 I - 12246

Shrnutí rozsudku

1. *Volný pohyb služeb – Ustanovení Smlouvy – Rozsah působnosti
(Článek 45 první pododstavec ES, články 49 ES a 50 ES)*

2. *Volný pohyb služeb – Omezení – Daňové právní předpisy*
(Článek 49 ES)

1. Učitelská činnost vykonávaná daňovým poplatníkem jednoho členského státu pro takovou právnickou osobu veřejného práva, jako je univerzita, která se nachází v jiném členském státě, spadá do působnosti článku 49 ES, i když je vykonávána jako vedlejší a téměř neplacená pracovní činnost.

uvedené v čl. 45 prvním pododstavci ES ve spojení s článkem 50 ES, vzhledem k tomu, že tato výjimka je omezena na činnosti, které samy o sobě představují přímou a zvláštní spojitost s výkonem veřejné moci.

(viz body 32–33, 35, 37–39, výrok 1)

Rozhodujícím faktorem, na jehož základě se na určitou činnost vztahují ustanovení Smlouvy o volném pohybu služeb, je totiž její hospodářská povaha, to znamená, že pracovní činnost nesmí být prováděna bez protiplnění. Naproti tomu není v tomto ohledu nezbytné, aby poskytovatel služeb měl za cíl uskutečnit zisk. Krom toho skutečnost, že učitelská činnost za úplaty je vykonávána na účet univerzity, která je právnickou osobou veřejného práva, nemá za účinek vyloučení poskytnuté služby z působnosti článku 49 ES, jelikož civilní učitelská činnost vykonávaná na univerzitě nespadá do působnosti této výjimky,

2. Omezení volného pohybu služeb spočívající v tom, že vnitrostátní právní úprava vyhrazuje uplatnění osvobození od daně z příjmů úplatám za učitelskou činnost vykonávanou jako vedlejší pracovní činnost, vypláceným univerzitami, které jsou právnickými osobami veřejného práva, usazenými na vnitrostátním území a odepírá použití tohoto osvobození, jestliže jsou tyto úplaty vypláceny univerzitou usazenou v jiném členském státě, není odůvodněno naléhavými důvody obecného zájmu.

Taková právní úprava, která se použije stejným způsobem na vnitrostátní občany a cizince, jež vykonávají svou pracovní činnost u právnických osob veřejného práva, zavádí totiž méně příznivé zacházení, pokud jde o služby

poskytované subjektům nacházejícím se v jiných členských státech ve vztahu k zacházení vyhrazenému pro služby poskytované na vnitrostátním území. Uvedené omezení volného pohybu služeb nemůže být odůvodněno podporou vzdělávání, výzkumu a rozvoje, jestliže tato podpora zasahuje do svobody učitelů, kteří vykonávají učitelskou činnost jako vedlejší pracovní činnost, zvolit si místo poskytování služeb v rámci Evropského společenství, aniž by bylo prokázáno, že pro dosažení tvrzeného cíle podpory vzdělávání, je nezbytné vyhradit daňové osvobození dotčené v původním řízení pouze daňovým poplatníkům, kteří působí jako učitelé vykonávající učitelskou činnost jako vedlejší pracovní činnost na univerzitách nacházejících se na vnitrostátním území. Krom toho toto omezení nemůže být odůvodněno nutností zajistit soudržnost německého daňového režimu, jelikož z hlediska daňového režimu neexistuje přímá souvislost mezi daňovým osvobozením náhrad výdajů vyplacených vnitrostátními univerzitami a vyrovnáním tohoto zvýhodnění určitým daňovým odvodem.

Skutečnost, že členské státy jsou oprávněny samy rozhodovat o organizaci svých vzdělávacích systémů, nemůže ostatně vést k tomu, že uvedená právní úprava, která vyhrazuje přiznání daňového osvobození daňovým poplatníkům vykonávajícím pracovní činnost pro nebo na účet vnitrostátních veřejných univerzit, je slučitelná s právem Společenství. Tato právní úprava není opatřením týkajícím se obsahu výuky nebo organizace vzdělávacího systému, ale daňovým opatřením obecné povahy, které přiznává daňové zvýhodnění, pokud se jednotlivec věnuje pracovním činnostem ve prospěch společenství. I kdyby taková právní úprava představovala opatření spojené s organizací vzdělávacího systému, nic by to neměnilo na její neslučitelnosti se Smlouvou, jelikož ovlivňuje volbu místa poskytování služeb provedenou učiteli, kteří vykonávají učitelskou činnost jako vedlejší pracovní činnost.

(viz body 54, 56–57, 61, 69, 71, 73, 83–85, 88–89, výrok 2–3)